

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2015r.

Sąd Rejonowy Wydział V Gospodarczy Sekcja Upadłościowa w Tarnobrzegu

w składzie następującym:

Przewodniczący: **Sędzia Sądu Rejonowego Andrzej Ciach**
Sędziowie: **Sędzia Sądu Rejonowego Marek Bajak**
Sędzia Sądu Rejonowego Michał Dudzic (ref.)

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Podkowa

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2015r. w Tarnobrzegu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku SKAMAT spółki z o.o. w Stalowej Woli o ogłoszenie upadłości

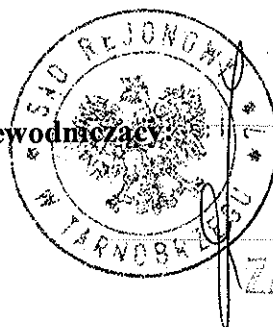
postanawia:

- I. ogłosić upadłość obejmującą likwidację majątku dłużnika SKAMAT spółki z o.o. w Stalowej Woli,
- II. uznać postępowanie upadłościowe SKAMAT spółki z o.o. w Stalowej Woli za główne postępowanie upadłościowe w rozumieniu art. 3 ust. 1 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000r. w sprawie postępowania upadłościowego,
- III. wezwać wierzycieli upadłego do zgłaszania swoich wierzytelności sędziemu-komisarzowi w terminie trzech miesięcy od dnia obwieszczenia o ogłoszeniu upadłości,
- IV. wezwać osoby, którym przysługują prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciężące na nieruchomości upadłego, jeżeli nie zostały ujawnione przez wpis w księdze wieczystej, do ich zgłaszania sędziemu-komisarzowi w terminie trzech miesięcy od dnia obwieszczenia o ogłoszeniu upadłości pod rygorem utraty prawa powoływania się na nie w postępowaniu upadłościowym,
- V. wyznaczyć sędziego-komisarza w osobie SSR Andrzeja Ciacha,
- VI. wyznaczyć syndyka masy upadłości w osobie Grzegorza Mazura

Sędzia:

Przewodniczący:

Sędzia:

ZA ZŁOŻENIEM

Uzasadnienie

Przystępując do analizy złożonego przez dłużnika wniosku Sąd w pierwszym rzędzie dokonał oceny istnienia jurysdykcji krajowej do rozpoznania wniosku do czego podstawę stanowią przepisy Rozporządzenia Rady Unii Europejskiej Nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000r. o postępowaniu w sprawach upadłości. W szczególności Sąd mając na względzie przepis art. 3 w/w Rozporządzenia stwierdził położenie statutowej siedziby Spółki oraz umiejscowienie ośrodka jej głównych interesów w Stalowej Woli gdzie znajdowało się biuro i siedziba dłużnika. Nadto stwierdzono brak oddziałów Spółki, kierowanie korespondencji na adres siedziby co w konsekwencji uzasadnia ocenę, że miejscowość Stalowa Wola jest miejscem z którego dłużnik kieruje swymi interesami i tak jest ono identyfikowane przez osoby trzecie. Podstawą stwierdzenia jurysdykcji krajowej jest więc przepis art. 3 ust. 1 Rozporządzenia a postępowanie upadłościowe jest postępowaniem głównym.

Upadłość ogłasza się wobec dłużnika, który stał się niewypłacalny. Dłużnika uważa się za niewypłacalnego, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje (art. 10 i 11 ust. 1 i 2 pr. upadł. i napr.).

Jak wynika z przedstawionego przez wnioskodawcę oświadczenia posiada on wymagalne zobowiązania wobec 53 wierzycieli na ponad 3,5 mln złotych (k. 20 - 22). Najstarsze z ustalonych zobowiązań stały się wymagalne w 2014r. ale przytłaczająca ich część to zobowiązania z terminami realizacji w roku bieżącym. Wobec wnioskodawcy w ostatnich miesiącach wydano dwa tytuły wykonawcze, brak informacji o toczących się postępowaniach egzekucyjnych.

Majątek Spółki stanowią środki na rachunku bankowym, nieruchomości dwa samochody, maszyny i wyposażenie do produkcji oraz zapasy produktów i materiałów o łącznej wartości około 3,5 mln złotych oraz należności wobec 24 podmiotów w kwocie ok. 200 tys złotych.

Dokonując oceny przedstawionych we wniosku i w dołączonych do niego dokumentach okoliczności, Sąd nie miał wątpliwości co do faktu niewypłacalności dłużnika z punktu widzenia przepisu art. 11 ust. 1 prawa upadłościowego, bowiem fakt niewykonywania w terminie zobowiązań wynika jednoznacznie z przedstawionych przez wnioskodawcę informacji o zobowiązaniach. Okres opóźnienia w stosunku do terminów wymagalności zobowiązań nie jest znaczny, bowiem nie występują zobowiązania starsze niż 6 – 8 miesięcy od terminów wymagalności.

Sąd może oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań nie przekracza trzech miesięcy, a suma niewykonanych zobowiązań nie przekracza 10% wartości bilansowej przedsiębiorstwa dłużnika. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli niewykonanie zobowiązań ma charakter trwały albo gdy oddalenie wniosku może spowodować pokrzywdzenie wierzycieli (art. 12 pr. upadł. i napr.).

Sąd nie rozważał możliwości oddalenia wniosku w oparciu o przepis art. 12 prawa upadłościowego i naprawczego gdyż opóźnienie w wykonywaniu zobowiązań wynosi więcej niż trzy miesiące a suma zobowiązań znacząco przekracza 10% wartości bilansowej Spółki wynoszącej 4.349.038 złotych

Sąd oddali wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania. Sąd może oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości w razie stwierdzenia, że majątek dłużnika jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską w takim stopniu, że pozostały jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania (art. 13 ust 1 pr. upadł. i napr.)

Spółka posiada majątek w postaci środków na rachunku bankowym oraz należności a także zorganizowane i działające przedsiębiorstwo o wartości pozwalającej żywić uzasadnioną nadzieję na zaspokojenie kosztów postępowania w całości. Wprawdzie nieruchomości Spółki są obciążone hipotekami zabezpieczającymi zobowiązania banku w kwocie ponad 2 mln złotych jednak wartość pozostałego majątku, nie będącego przedmiotem zabezpieczeń rzeczowych z pewnością pozwoli na zaspokojenie kosztów postępowania w całości.

Jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że w drodze układu wierzyciele zostaną zaspokojeni w wyższym stopniu, niż zostaliby zaspokojeni po przeprowadzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku dłużnika, ogłasza się upadłość dłużnika z możliwością zawarcia układu (art. 14 ust. 1 pr. upadł. i napr.)

W toku postępowania w ocenie Sądu nie zostało uprawdopodobnione, że w drodze układu wierzyciele zostaną zaspokojeni w wyższym stopniu niż w przypadku likwidacji majątku dłużnika. Dłużnik nie przytaczał żadnej argumentacji w tym zakresie, do wniosków takich nie prowadzą również ustalenia w oparciu o zgromadzone dokumenty, bowiem brak informacji o perspektywach dalszego prowadzenia działalności przedsiębiorstwa Spółki a dotychczasowe jej wyniki – ok. 560 tys. złotych straty w okresie pierwszych czterech miesięcy roku nie wskazują na istnienie podstaw do orzekania o upadłości z możliwością zawarcia układu.

Oceniając w powyższy sposób sytuację majątkową dłużnika Sąd w oparciu o przepis art. 10 i 11 ust 1 prawa upadłościowego i naprawczego postanowił jak w sentencji.

Sędzia:

Przewodniczący

Sędzia:

ZA ZOBOWIĄZANIE

Powyższe orzeczenie
uprawomocniło się

dnia 28 lipiec 2015r.

Kierownik Sekcji Upadłościowej

SSR Michał Dudzic

